азлятщина (та) безсрамливо и грубо поведение: той идѣ да се остави отъ азлятщината.

азна (та) ковчегъ, каса, въ (нѣщо) което турятъ пари и други драгоцѣнности; хазна в. буга (вгоба) 2) четвъртито вдълбнатина за вода: на чешмата азната.

азнатаринъ, и -ар (тъ) в. хазнатарь; ковчежникъ, касиеръ

азнатарче (то) хлапе, момче азнатарь.

азно (то) 1) тоже що азна, клидоха го во царското азно. М. 37 2) съкровище, богатство, имотъ, благо. Имамъ до три кули азно. Нѣ. ти оставамъ ниви и ливаде, ти оставамъ деветь кули азно. М. 182. — 145.

азство (то) отъ азъ, 1) егоизмъ, бейликь, себечество. 2) същность, същинство, собственность. Богор.

азчелия, прил. неизм. скъпъ. М.

азъ (тъ) старото название на буквата а. азъ го види, тразъ го чини. азъ букъ, ти два. Посл.

азъ (мене) мѣст. въ живий говоръ се чуе много различно: азъ, асъ, язъ, ясъ, гасъ, я, езъ, есъ, е. азе, ази, азика (ясека), гледай употрѣбление го подъ всѣка отъ изговоранията. Азъ съмъ, кой съмъ. Посл. Азъ не щя цена да земя, азъ щя земя стояна. Д. 47, 8-9. азъ не щя попа, че трона... азъ не щя гърка чехлярка... азъ не щя власа не мажа, азъ щя цонче чехларя, да ми закърпи чехлитѣ, да си играя хорцето, да ми се радва сърцето. Ихс. не изд. само вамъ азъ я откривамъ. Т 338. Азъ да ви кажа мазъ васъ: додѣ поблѣдей тази брада, какво ми ти и денъ не съмъ прекарвалъ Зк. 21. когато ми не стигатъ имене пари, то азъ зимамъ отъ сарафитѣ съ фрайда. Ст. 15. И не бѣше ми възможно, самъ азъ да се ударя нѣщо съсъ тридесетъ души. Рс 108. Кой ще мя избави отъ Симеона? — азъ Е. 4. азъ и самъ си плачя. Р. 54. И менъ ще майка ожени, и азъ щя си добия булчица. Ч. 163. Ами азъ съмъ вече много старъ за една млада, а за една стара много младъ. Л. Д. 1875. р. 129. За мене си азъ не щя ни дума да струвамъ — р. 132. Но азъ меся пътятъ въ умъ-тъ още два три пъти ха. Л. Д. 1876. р. 150. Човекъ че азъ мя нѣ страхъ отъ тебе, гледай, ние сме двамина. — р. 133. Азъ като либа похлопамъ да дойдешъ да ми отворишъ Д. 13, 21-22. Азъ ще стана зеленъ яворъ ти при мене тънка елха — 64. 14. 15. Азъ пъкъ малко мя е грижа. Л. Д. 1870, р. 168 — Множ. стар. ми а и сега у мнозинтѣ ми и ние а у другитѣ българи повече ни, ний и ние. (ниа) Айде сега, мило мое брате, токи стока ние да дѣлиме. М. 182 Моята майка и твоя, тие двѣ сестри родени, а ние първи братучеди. М. 347. Ние на бракъ не те канихме. М. 28. Душа ние не мой да с' огрѣшиме. М. 29. Айде ние да се раздѣлиме, М. 47. Ние двама вино да пиеме. М. 101. Ние не те въ градъ-тъ прибираме, ами тебе мома извалями. М. 518. Ние много не сакаме, петъ халяди и петь аспри. М. 578. + ни за всѣко псе като чрати гръка ни (ны) сми длъжни да отговаряме. Р. 10. Гръцкий-тъ царь ни (ны, на, насъ) вика да приемемъ българската земя и да я държимъ ни (ний, ние) Р. 39. Ни (ны, ний, ние) вече знаемъ. р. 121. + Доста ний походихме Д. 28, 53. Ний сми братя деветмина — 30, 53. + ако я съ добро не дадешь ни (ний) съ зло цѣлъ да я земиме — 51, 34, 35. Вишни, череши зрѣяха и ни (ний) ги рѣши берѣхми — 71, 5-6. Ний бѣхме деветъ мина братя, осмина сме подъ байрака умрѣли. Л. Д. 1876. р. 154. Тогава ний цѣколцина като се насърдчихме малко отидохме да дигнемъ на тоя гнясенъ звѣръ Х. II, 42

азлякъ (тъ) 1) в. агъзлякъ и азъ-отц. 2) Ние сми пазалякъ, мал-цина сми, малцество сми.

азмахлякъ (тъ) търсей, търсище, търсавнице, потърсище, потърсъкъ; мочоръ, мочоракъ, глибъ, гелбъ, гелботина

азмакъ (тъ) потокъ маловоденъ що прави блата, азмаций, блатясалъ, тинявъ, 2) в. азмахлякъ.

азманъ (тъ) ~~жжжжжжжж~~ — кавъ, тъ рпоманесъ.

азмацукъ (тъ) раст. зелени ще, правятъ отъ него сала, отъ родъ-тъ на гюшанъ тъ. расте въ полето и въ селата по пътищата, покрай плетищата

Азъ знамъ кядѣ отводишъ и азъ ще ти доурѣдамъ. Ч. 248.

Азъ вм. дат. придруженъ съ ми и вм. вин. придруженъ съ ме азъ ми се струва вм. мене ми се струва. Азъ ме е ~~м~~ страхъ — мене ме е срамъ и др.

~~Никогда~~ Срѣща се писано и язъ но мисля да е погрѣшено. Язъ кю си янчо зема. Д. 5. 6. 8. вм. Язъ кю си янчо земи.

Двето ми сте конь ковали на шиштиа веренся. Д. 40, 110

14